

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Paulinische Paradox Serie

Deel 2: De Paulus die je niet kende

Op dit moment in de Paulinische Paradox serie gaan we er vanuit dat je bepaalde basiskennis hebt.

We gaan er van uit dat je de volgende studies hebt bekeken en getoetst:

Handelingen 10: Het visioen van Petrus

Handelingen 15: Wetticisme of Gehoorzaamheid

Paulinische Paradox Serie: Deel 1 – Kan de meerderheid het mis hebben?

Voordat je verder gaat met deel 2 van de Paulinische Paradox Serie, raden we je aan om de volgende twee studies te bekijken en te toetsen:

De Deuteronomium 13 Test

Hemel & Aarde en de Wet van God

Uitgerust met de basiskennis van bovenstaande studies, moet je deze studies kunnen volgen op het niveau dat we graag zouden willen.

Als je de studies nog niet hebt bekeken en getoetst, doe dat dan voordat je verder gaat...

Al het onderwijs van 119 Ministries is gratis online te bekijken op TestEverything.net. Er zijn ook Dvd's beschikbaar. Als je deze studie vanaf een Dvd bekijkt, dan staan bovengenoemde studies op die Dvd.

Denk eraan dat we, als we verder gaan met de waarheid van het Woord van God, ons best doen om alleen te onderwijzen wat de Schrift heel duidelijk onderwijst, en dat we onze eigen mening over bepaalde verzen niet onderwijzen.

We willen je laten zien dat het Woord van God waar is, en niet alleen dat wat wij geloven.

Het is niet belangrijk wat wij geloven. Je hoeft ons niet blind te vertrouwen of geloofwaardig te achten...

Je moet enkel het Woord van God geloven, en niet ons ... dus eigenlijk is ons commentaar onbelangrijk, en gaat het om het Woord van God.

We dagen je uit om je te richten op wat het Woord van God zegt, niet wat wij of anderen zeggen.

Je bent zelf verantwoordelijk om alles wat we zeggen te toetsen aan het Woord van God, en zo vast te stellen of de dingen die we zeggen waar zijn (1 Thes 5:21).

Even als herinnering, onze studies gaan niet over hoe je gered moet worden, of hoe je die redding kunt vasthouden.

Wat we willen onderwijzen is dit ... hoe brengen we het Woord van God in praktijk, NADAT we tot geloof zijn gekomen in het Woord van God en zijn toegetreden tot Zijn heilsplan.

Gehoorzaamheid aan God kan je redding niet teniet doen, die ontvang je door het geloof. Onze werken kunnen ons niet redden, dat kan alleen het volbrachte werk van Christus.

Vergeet niet dat je geloof stellen in het Woord van God, hetzelfde is als je geloof stellen op Jezus Christus, of in het Hebreeuws, Jesjoea onze Messias, (Openbaring 19:13) (Johannes 1:14)

Ons geloof is gebaseerd op het Woord van God.

Dus je moet ons niet alleen toetsen aan het Woord van God, maar ook jezelf, zoals Christus onderwees en deed. Niets meer en niets minder.

2 Korinthe 13:5

Onderzoek uzelf of u in het geloof bent, beproef uzelf. Of weet u niet van uzelf dat Jezus Christus in u is? Of *het moet zijn* dat u op enigerlei wijze verwerpelijk bent.

Johannes gaf ons dezelfde toets van ons geloof:

1 Johannes 2:3-4

En hierdoor weten wij dat wij Hem kennen, namelijk als wij Zijn geboden in acht nemen. Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet.

Je kunt je afvragen: "Welke geboden heeft onze Redder gehouden? Welke instructies heeft Hij gevolgd en onderwezen? Hield Hij de feestdagen van de Heer en de Sabbat? De voedselinstructies? Het antwoord is: Ja, absoluut, dat deed Hij! Hij moest doen en onderwijzen wat Mozes schreef, omdat onze volmaakte Verlosser anders niet volmaakt zou zijn geweest en zou hebben gezondigd; en ons dan verloren en hopeloos zou hebben achtergelaten.

Mocht je je afvragen over welke geboden Johannes het heeft in vers 3, die je moet houden als je Hem kent, dan geeft Johannes onmiddellijk aan dat hij het heeft over de geboden waarin Christus wandelde.

1 Johannes 2:6

Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft.

Nu is de vraag of jij gaat wandelen zoals Hij deed, of zoals anderen je vertellen te wandelen?

Je zegt misschien: "*maar Paulus zei dit*" of "*Paulus zei dat*". Nou, wie stierf er voor jou, Paulus of onze Messias? Is onze Messias niet voor ons gestorven? Moeten we ons niet focussen op Zijn leven?

Waarom proberen sommigen Paulus boven Christus te plaatsen, terwijl Paulus in 1 Korinthe zei dat hij het voorbeeld van Christus volgde (1 Korinthe 11:1) en dat Christus het hoofd is van alle mensen.

We willen Paulus met deze serie niet in diskrediet brengen, maar laten zien dat hij eenvoudigweg verkeerd wordt begrepen. In deze studie gaan we ervan uit dat je meer geïnteresseerd bent in het Woord van God dan in wat anderen zeggen te geloven van het Woord van God.

Als je geen geloof hebt in het Woord van God, maar meer vertrouwt op wat anderen je leren over het Woord van God, dan zal deze les voor jou weinig waarde hebben.

De vraag die we in deze serie willen beantwoorden is: "*hoe brengen we ons geloof in praktijk?*"

Sommigen beweren stoïcijns dat de Wet van God is veranderd en ze geloven dat de Bijbel dit leert. Zij zullen je boeken toesturen, honderden pagina's dik. Misschien vertellen ze je zelfs wat Constantijn deed, en hoe groot hij was, en hoe slechts een paar honderd jaar na Jesjoea, iedereen onderwees dat een aantal van Gods geboden niet zo geweldig waren als de schrijvers van de Bijbel wilden doen geloven.

De Wet, die volgens het Woord goed is, werd schijnbaar niet meer zo goed. Dus was het goed dat die veranderde. Het was zogenaamd goed dat de theologie evolueerde, en dat we wegdreven van dingen die al vanaf het begin waren vastgelegd.

Anderen zeggen dat de Wet van God niet is veranderd; zij geloven ook dat de Bijbel dit zegt. Slechts één zienswijze kan juist zijn.

Ze kunnen niet allebei juist zijn, zonder onderlinge tegenstrijdigheden.

Wij streven ernaar om de waarheid te ontdekken en die te delen. Als we het Woord van God echt geloven, dan moeten we een passie en verlangen hebben om te ontdekken hoe we ons geloof in praktijk kunnen brengen.

Als je zegt te geloven in het Woord van God maar niet wilt begrijpen hoe je het kunt praktiseren, dan spreek je jezelf tegen. Dus we gaan ervan uit dat je oprecht gelooft, en dus wilt leren om te doen wat het Woord van God zegt; niet wat mensen ons vertellen dat we moeten doen of geloven.

Luister heel goed naar het volgende:

Wat zou logisch zijn: dat een gelovige in het Woord van God, het Woord van God naleeft, of dat hij het Woord van God wegdeneert?

Dus ons doel is niet alleen om anderen tot geloof te brengen, maar ook hen te laten zien wat "het geloof" echt betekent, hoe het eruit moet zien.

Realiseer je je dat het grootste deel van de Bijbel niet een oproep van God is, om tot geloof te komen, maar in plaats daarvan een doorgaand thema van God, Die belijdende gelovigen smeekt, om zonde en wetteloosheid uit de weg te gaan, en daardoor het Woord van God, dat ze zeggen te geloven, in praktijk te brengen.

Heb je je wel eens afgevraagd waarom dat zo is? Je staat op het punt om dat te ontdekken.

Het Woord van God bevat uiteraard de instructies van onze Schepper.

Dus, als we geloven dat het Woord van God waar is, en we vastbesloten zijn dat te geloven, dan zal ieder rationeel persoon het erover eens zijn dat een dergelijk geloof ons zou moeten stimuleren om ook echt te doen wat we beweren te geloven. Dat zou logisch zijn, we doen wat we geloven dat waar is.

Gehoorzaamheid is dus een gevolg of reden van ons geloof; Het uiterlijke bewijs van wat we innerlijk geloven. Wat we innerlijk geloven, en wat we zichtbaar maken in de praktijk, moet volledig met elkaar in overeenstemming zijn.

Het is de praktijk die de waarheid aan het licht brengt. Dat wil niet zeggen dat we het Woord van God nooit per ongeluk zullen overtreden. Dat is natuurlijk zonde. Daar is genade voor. Niemand is perfect.

Als iemand zou beweren dat hij de Wet van God perfect kan houden, dan ziet hij het echt verkeerd.

In Romeinen 7 concludeert Paulus dat hij nog af en toe zondigt, door de Wet van God te overtreden. Maar hij zegt ook dat, omdat de Wet van God heilig, rechtvaardig en goed is, hij zich verheugt in de Wet van God; dat de Wet van God geestelijk is; dat hij eigenlijk de Wet van God wil doen.

Als we zondigen, zal de Zoon voor ons pleiten bij de Vader. Maar, dat we onder de genade zijn, betekent niet dat we de Wet van God moeten overtreden, of zondigen.

Dus, het feit dat we de hele Wet van God nooit perfect zullen doen, is geen excuus om het niet te proberen. Het feit dat we zondig zijn, betekent niet dat we tevreden moeten zijn met de zonde. Vergeet het niet, Christus moet ons voorbeeld zijn, niet ons excuus.

We moeten de zonde vermijden; de zonde haten en de Wet van God liefhebben zijn hetzelfde. Ik herhaal het maar, de zonde haten en de Wet van God liefhebben zijn hetzelfde.

Dat betekent dit; niemand die oprecht gelooft in de Wet van God, zal actief en opzettelijk zonde aanraden of doen; maar in plaats daarvan wandelen overeenkomstig de Wet van God.

Dus zal iemand met oprecht geloof de waarheid willen doen en dus een verlangen hebben om niet te zondigen. Toch kunnen er nog steeds dingen in het Woord van God staan, die we nog niet als waarheid erkennen of begrijpen, maar als we het zouden weten, zouden we het geloven en in praktijk brengen.

Dat betekent, dat er mensen zijn die misschien zondigen maar dit gewoon nog niet beseffen. Maar, als ze zouden weten dat iets zonde was, zouden ze onmiddellijk willen stoppen, omdat ze het Woord geloven en er daarom naar verlangen om het Woord in praktijk te brengen. Ze haten zonde.

Dus, laten we aannemen dat er iemand is, die de Wet van God niet snapt.

Stel dat iemand gelooft dat de Wet van God is veranderd, terwijl dat in werkelijkheid niet zo is.

Toch gelooft die persoon echt in het Woord van God, hij is toegewijd en gelooft. Hij gelooft dat het Woord van God de waarheid is, maar begrijpt niet wat de praktijk ervan inhoudt.

Misschien praktiseert en leert hij, dat een deel van de Wet van God is veranderd; zo iemand wordt aan het eind gewoon gered en zal deel uitmaken van het Koninkrijk, vanwege zijn geloof.

Maar, tenzij hij uit de misleiding komt, en de hele waarheid van het Woord begint te doen, zal hij de minste zijn in het Koninkrijk van God, als deel van de eeuwige beloning. Mensen zijn zich er gewoon niet van bewust dat ze zondigen, ondanks dat ze de zonde haten.

Er is echter een andere kant van deze medaille.

Er zijn ook mensen die de volledige waarheid van Zijn Woord begrijpen, of het op zijn minst hebben gehoord. Toch weigeren ze om het in praktijk te brengen en rebelleren ertegen, en op hetzelfde moment beweren ze dat in het Woord van God geloven; ze beweren dat ze geloven in Jesjoea (of Jezus Christus), maar ze verwerpen bewust wat onze Redder onderwees.

De sleutelwoorden zijn hier opzettelijk en bewust zondigen, versus per ongeluk zondigen en misleiding.

Dit betekent dat ze bewust een keuze maken in reactie op Gods Wet. Herhaaldelijk en opzettelijk zondigen is hetzelfde als een lange neus maken naar God.

Consequent, opzettelijk en bewust zondigen is hetzelfde als wanneer God in Zijn Woord zegt: "*doe iets*", en wij tegen Hem zeggen: "*nee*", en dus ons eigen ding blijven doen. Dat is het tegenovergestelde van geloof, want we hebben al eerder vastgesteld, dat we iets doen waarvan we geloven dat het waar is.

Met andere woorden, als we geloven dat het Woord van God de waarheid is, en zonde slecht, dan kunnen we niet bewust het Woord van God ontkennen door te zondigen.

Als iemand zegt dat hij gelooft dat het Woord van God waar is, wat hetzelfde is als geloven in onze Heer, maar toch opzettelijk blijft zondigen, dan noemt de Schrift hem een leugenaar.

1 Johannes 2:4

Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet.

En denk eraan dat de geboden die Johannes hier bedoelt, de geboden zijn die Jesjoea voorleefde.

Precies dezelfde; en nu weet jij dat ook.

En nu moet je een beslissing maken, los van jouw overtuiging wat Paulus onderwees. Het zou een voorbeeld kunnen zijn van iemand die zegt dat hij gelooft dat het Woord van God waar is, maar tegelijkertijd weigert om het Woord van God te doen.

Dat is een zeer ernstige zaak. Hoe ernstig? Het heet het ontkennen van het geloof.

Dit is precies de reden waarom we het zo belangrijk vinden om alles te toetsen.

Want als gelovigen heeft wat we geloven en doen eeuwige gevolgen, en wat ons is getoond uit Zijn Woord biedt ons de kans om het Woord van God te accepteren of het te verwerpen.

Dus als wij in onze bediening iets verkeerd onderwijzen, verwerp het dan, ren ervan weg. Bel ons op, corrigeer ons en laat ons de waarheid zien, vriendelijk, zachtmoedig en met respect. Maar wees je ervan bewust, als je deze serie verder bekijkt, dat jij zelf verantwoordelijk bent om te toetsen wat wij leren.

Je kunt wat wij zeggen niet zondermeer afwijzen vanwege theologische luiheid of een misplaatst vertrouwen in theologen, om bij het oordeel, tegen Jahweh te zeggen dat niemand je de waarheid heeft verteld.

Als we inderdaad de waarheid onderwijzen, en we het Woord van God onderwijzen, maar je het toch verwerpt, dan ben jij daar zelf verantwoordelijk voor.

Onopzettelijk zondigen, of Gods Wet overtreden, wordt bedekt door genade, maar voortdurend, opzettelijk en continue zondigen is wat anders. Het is het tegenovergestelde van geloof; als je je geloof verloochent is er geen genade.

Als wij willens en wetens blijven zondigen, dan blijft er voor onze zonden geen offer meer over, ook al waren we ooit geheiligd, maar in plaats daarvan bedroeven we de Geest van genade en hebben niets meer te verwachten dan het oordeel dat Gods tegenstanders verdienen.

Dat zijn niet onze woorden, het staat in de Bijbel.

Hebreeën 10:26-31

Want als wij willens en wetens zondigen, nadat wij de kennis van de waarheid ontvangen hebben, blijft er geen slachtoffer voor de zonden meer over, maar *slechts* een verschrikkelijke verwachting van oordeel en verzegend vuur, dat de tegenstanders zal verslinden. Als iemand de Wet van Mozes tenietgedaan heeft, moet hij sterven zonder barmhartigheid, op *het woord van twee of drie* getuigen. Hoeveel te zwaarder straf, denkt u, zal hij waard geacht worden die de Zoon van God vertrapt heeft en het bloed van het verbond, waardoor hij geheiligd was, onrein geacht heeft en de Geest van de genade gesmaad heeft? Wij kennen immers Hem Die gezegd heeft: Mij komt de wraak toe, Ik zal het vergelden, spreekt de Heere. En verder: De Heere zal Zijn volk oordelen. Vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God.

We kunnen denken dat we voor God leven en voor God werken, krachten en wonderen doen, maar als we de waarheid van Zijn Woord verwerpen, en ons geloof in het Woord van God niet in praktijk brengen, dan zal er op het eind een trieste verrassing zijn.

Mattheüs 7:21-23

Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!

Weet je nog wat Petrus zei over het verkeerd begrijpen van de brieven van Paulus, als het gaat over wetteloosheid?

2 Petrus 3:17

U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet door de dwaling van normloze *mensen* wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid.

Dit is niet bedoeld om je bang te maken of je te alarmeren, we willen de ernst van het Woord van God aangeven. Geef ons alsjeblieft de gelegenheid om zeer duidelijk te zijn want we proberen te zeggen wat de Bijbel zegt, niet wat wij zeggen.

Als het niet mogelijk was om je verzekerde plek te verliezen door een verkeerd begrip van Paulus, wat tot vernietiging leidt, dan zou Petrus ons een dergelijke waarschuwing niet hebben gegeven.

We willen de misverstanden over de brieven van Paulus uit de weg ruimen, maar onthoud dat je deze dingen zelf moet onderzoeken, voor jezelf, om je geloof te toetsen, en alles te onderzoeken.

We introduceren een aantal verschillende groepen zodat je zult zien tot welke groep jij, als belijdend gelovige in het Woord van God, nú hoort:

Groep 1) Je gelooft en praktiseert het hele Woord van God, dus zal je aan het eind groot zijn in het Koninkrijk der Hemelen.

Dit is de ideale groep om bij te horen, en heeft te maken met het verlangen om de hele Wet van God te doen en te onderwijzen. (Mattheüs 5:19)

Groep 2) Je gelooft en praktiseert dat een deel van de Wet van God is afgeschaft, want dat is jou geleerd.

Je hebt dat onderwijs wellicht nooit getoetst, en je hebt de waarheid nooit te horen gekregen. Dus zal je klein zijn in het Koninkrijk. (Mattheüs 5:19)

Groep 3) Jou is de waarheid van het Woord van God getoond, toch heb je gekozen om aspecten van de Wet van God af te wijzen en ertegen te rebelleren, misschien zelfs terwijl je nog steeds claimt dat je gelooft en bepaalde werken doet in de naam van God. (Mattheüs 7:21-23)(Hebreeën 10:26-31)

Deze groepen zijn duidelijk omschreven in de Bijbel. Jij zult als belijdend gelovige, bij het eindoordeel, tot één van deze groepen behoren.

Als je niet geïnteresseerd bent in het zoeken naar de waarheid, en niet echt wilt ontdekken wat Paulus bedoelde...

Of ... als je comfortabel bent met je huidige leerstellige kennis, en je in je hart al weet dat je geen ander perspectief zult overwegen, ondanks wat we over de Schrift laten zien, dan raden we je aan om niet verder te gaan.

Zorg ervoor dat je alles toetst aan Zijn Woord, en dat je verlangt naar en geloof hebt in de absolute waarheid.

Als iets dat als absolute waarheid werd gepresenteerd kan veranderen, dan was het geen waarheid, noch absoluut.

Denk eraan dat bijna alle onderbouwing voor het geloof, dat Jahweh Zijn geboden veranderde voor Zijn volk, is gebaseerd op bepaalde fragmenten uit de brieven van Paulus.

In de geest van zoeken en bevorderen van de waarheid, zal de rest van deze serie zich specifiek richten op wat Paulus werkelijk onderwees, en zonder twijfel aantonen dat Paulus de hele Wet van God in acht nam en onderwees.

Het is nu een goed idee om je Bijbel en de jou beschikbare studieboeken erbij te pakken...

Ontdoe je van elke toevoeging, die je vanuit menselijke doctrines is geleerd, en stel je hart open om de waarheid te verwelkomen.

We gaan je nu voorstellen aan de Paulus die je nooit kende ...

We komen Paulus voor het eerst tegen in Handelingen 7:58, bij de steniging van Stefanus.

Er staat:

Handelingen 7:58

En zij wierpen hem de stad uit en stenigden *hem*, en de getuigen legden hun kleren af aan de voeten van een jongeman, die Saulus heette.

Later zal Paulus toegeven dat hij bij dit voorval aanwezig was...

Handelingen 22:20

...En toen het bloed van Stefanus, Uw getuige, vergoten werd, stond ik daar ook bij en stemde in met zijn dood, en paste op de kleren van hen die hem doodden.

De ironie van dit alles is erg interessant.

We hebben allemaal gehoord dat Jesjoea de Wet van God zogenaamd veranderde aan het kruis, en we moeten natuurlijk de brieven van Paulus lezen om dit te begrijpen.

Je vraagt je misschien af, wat er ironisch is aan Paulus, die getuige is van de steniging van Stefanus?

We gaan even een stukje terug.

Waarom werd Stefanus gestenigd?

Handelingen 6:11-14

Toen zetten zij mannen aan om te zeggen: Wij hebben hem lasterlijke woorden tegen Mozes en God horen spreken. En zij brachten het volk, de oudsten en de Schriftgeleerden in opschudding; en zij kwamen op hem af, grepen hem en brachten *hem* voor de Raad. En zij lieten valse getuigen optreden, die zeiden: Deze man houdt niet op lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige plaats en tegen de Wet, want wij hebben hem horen zeggen dat die Jezus de Nazarener deze plaats zal afbreken en de gebruiken zal veranderen die Mozes ons overgeleverd heeft.

Op dit moment zou je de Deuteronomium 13 Test al moeten hebben gezien, die we aan het begin van deze les aanbevelen.

Dus zou je al moeten weten dat Gods volk de opdracht kreeg om leraren te toetsen aan het Woord van God, volgens de geboden die door Mozes werden opgeschreven bij de Sinai.

Als iemand niet slaagde voor de Deuteronomium 13 Test, dan werd hij door zijn beschuldigers voor het Sanhedrin, de op Torah gebaseerde rechtbank, gebracht.

Deze 'rechtbank' bestond destijds, maar ontbreekt vandaag de dag zodat het nu niet mogelijk is om de lijfstraffen met betrekking tot de Bijbelse geboden toe te passen.

Als kanttekening; als je nieuwsgierig bent waarom we vandaag de dag de doodstraf niet toepassen, met betrekking tot Gods Wet, bekijk dan de studie; "[Moeten we onze kinderen stenigen?](#)".

De Bijbelse structuur en criteria, die nodig zijn om zulke geboden uit te voeren, zijn momenteel niet aanwezig.

Ze waren echter wel aanwezig in de eerste eeuw, althans een corrupte vorm ervan.

Dus in die situatie bevond Stefanus zich in Handelingen 6 en 7.

Hij werd beschuldigd van het overtreden van Deuteronomium 13 ... zijn aanklagers beweerden dat hij onderwees dat de Wet van God was veranderd door Jesjoea. Zijn aanklagers beschuldigden ook Jesjoea van het veranderen van dat wat Mozes schreef.

Volgens Deuteronomium 13 was iemand die andere geboden onderwees, of onderwees dat sommigen geboden waren afgeschaft, schuldig aan godslastering.

Op tal van plaatsen in de Schrift, ook in Deuteronomium 13, wordt onderwezen dat als iemand andere geboden onderwijst dan die door Mozes zijn gegeven, dat werd gezien als het volgen van andere goden.

Dit klinkt logisch, als je de geboden van God niet volgt, dan volg je de geboden of instructies van iemand anders ... of die nou van een ander zijn of van jezelf.

Het is vergelijkbaar met jezelf of iemand anders uitroepen tot god, omdat je die instructies boven de instructies van God stelt

Diegenen die andere geboden of instructies onderwijzen, verdienen volgens God de doodstraf.

Paulus is erbij en ziet dit alles gebeuren.

Daar wordt het interessant.

Dit is precies dezelfde Paulus, waarvan later wordt aangenomen dat hij exact hetzelfde onderwijst als waar Stefanus nu van werd beschuldigd, namelijk dat de Wet van God was veranderd door Jesjoea.

We beschuldigen Paulus van exact dezelfde dingen waarvoor Stefanus en Jesjoea beschuldigd worden, in Handelingen 6.

Is dat niet interessant?

Paulus zou onderwijzen dat de Wet van God is veranderd door Christus, en Stefanus wordt met name gestenigd voor het onderwijzen dat de Wet van God is veranderd door Christus!

Snap je dat?

Laten we het nog eens lezen.

Handelingen 6:11-14

Toen zetten zij mannen aan om te zeggen: Wij hebben hem lasterlijke woorden tegen Mozes en God horen spreken. En zij brachten het volk, de oudsten en de Schriftgeleerden in opschudding; en zij kwamen op hem af, grepen hem en brachten *hem* voor de Raad. En zij lieten valse getuigen optreden, die zeiden: Deze man houdt niet op lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige plaats en tegen de Wet, want wij hebben hem horen zeggen dat die Jezus de Nazarener deze plaats zal afbreken en de gebruiken zal veranderen die Mozes ons overgeleverd heeft.

Dus we hebben een man, Stefanus, ruim na de gebeurtenissen van het kruis, die onderwijst en volgens vers 8 grote tekenen doet onder het volk, maar die nu wordt beschuldigd dat hij onderwijst tegen hetgeen Mozes schreef.

Dit is volgens Deuteronomium 13 natuurlijk een ernstige overtreding, als het waar is.

Maar is het waar?

Onderwees Stefanus de geschriften van Mozes, of hadden de aanklagers gelijk en onderwees hij inderdaad dat de Wet van God was veranderd?

Nog belangrijker, onderwees Jesjoea echt dat de Wet van God was veranderd, zoals de aanklagers van Stefanus zeiden?

“Deze man houdt niet op lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige plaats en tegen de Wet, want wij hebben hem horen zeggen dat die Jezus de Nazarener deze plaats zal afbreken en de gebruiken zal veranderen die Mozes ons overgeleverd heeft.”

Is het waar dat Christus de Wet van God veranderde?

Velen binnen de hoofdstroom van het christendom zullen dat bevestigen, de Wet van God werd veranderd,

Dat wordt onderwezen, dat Christus de Wet veranderde!

Ze zouden het dus eigenlijk eens zijn met de aanklagers van Stefanus.

Ze uiten dezelfde beschuldigingen.

Nu we dat weten, lezen we iets interessants in het verhaal van de rechtszaak van Stefanus.

Wie realiseert zich dat de bewering, dat Stefanus en Jesjoea leerden dat Gods Wet, die door Mozes was opgeschreven, na het kruis was veranderd, verzonnen was ... het was vals, op basis van valse getuigen.

Laten we het nog eens lezen:

“En zij lieten VALSE getuigen optreden, die zeiden: Deze man houdt niet op lasterlijke woorden te spreken tegen deze heilige plaats en tegen de Wet, want wij hebben hem horen zeggen dat die Jezus de Nazarener deze plaats zal afbreken en de gebruiken zal veranderen die Mozes ons overgeleverd heeft.”

Hier is het erg belangrijk om onderscheid te maken tussen wat vals is en wat waar is.

We gaan hier gewoon gezond verstand gebruiken.

Iets wat vals is, kan gewoon niet waar zijn.

De Bijbel zegt heel duidelijk dat het een valse leer is, dat Jesjoea de geschriften van Mozes had veranderd.

Het is gewoon niet waar.

Dat verandert alles.

We zeiden al dat de meerderheid van het hedendaagse christendom onderwijst dat Christus de Wet veranderde.

De meerderheid van het hedendaagse christendom leert dat Paulus zei dat Christus de Wet veranderde.

Maar hier in Handelingen 6 en 7, waarbij Paulus fysiek aanwezig was, wordt ons verteld dat het niet waar is, dat Christus de Wet van God veranderde.

Zie je nu waarom het zo ironisch is dat onze eerste kennismaking met Paulus op deze plek staat?

Precies dat punt dat Paulus volgens velen over de Wet van God zou onderwijzen, is juist het punt waarvan Jesjoea en Stefanus vals werden beschuldigd.

Dat verdient een herhaling ...

Stefanus werd beschuldigd van het veranderen van de Wet van God, en Jesjoea werd ook beschuldigd van het veranderen van de Wet van God.

De Bijbel zegt dat dit valse beschuldigingen waren ... wat betekent ... dat het niet waar is.

Toch zijn er nog steeds velen, die de brieven van Paulus willen gebruiken om die valse beschuldigingen tegen Stefanus te veranderen in ware beschuldigingen ...

Als de Bijbel zegt dat zulke dingen over Stefanus en Jesjoea vals zijn, waarom lopen we dan naar Paulus om te beweren dat Paulus zei dat het wel waar is?

Het lijkt net of God slimmer is dan wij, dat Hij dit alles al van tevoren heeft uitgedacht, en al wist dat we de woorden van Paulus later zouden verdraaien. En als we zouden hebben opgelet, op wat er gebeurde bij de introductie van Paulus, dan zouden we de brieven van Paulus, waarin hij de Wet van God zou hebben afgeschaft, misschien niet verkeerd hebben begrepen.

Of God ons nu wel of niet waarschuwde over het verkeerd begrijpen van Paulus inzake de Wet van God, we weten zeker dat Petrus ons in deze kwestie de meest heldere en schaamteloze waarschuwing gaf die we in deze zaak ooit nodig zouden hebben.

2 Petrus 3:14-17

Daarom, geliefden, terwijl u deze dingen verwacht, beijver u om onbevlekt en smetteloos door Hem bevonden te worden in vrede en beschouw het geduld van onze Heere als zaligheid; zoals ook onze geliefde broeder Paulus, naar de wijsheid die hem gegeven is, u geschreven heeft, zoals ook in alle brieven, wanneer hij deze dingen ter sprake brengt. Daaronder zijn sommige zaken die moeilijk te begrijpen zijn, die de onkundige en onstandvastige mensen verdraaien, tot hun eigen verderf, net als de andere Schriften. U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet door de dwaling van normloze *mensen* wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid.

Petrus zegt een aantal zeer belangrijke dingen over Paulus.

Misschien zou het verstandig zijn om wat meer aandacht te geven aan de waarschuwing van Petrus.

2000 jaar geleden zegt Petrus dat de brieven van Paulus moeilijk te begrijpen zijn.

En dit in een periode waarin men een veel beter begrip had van de taal, de cultuur, en de context waarin de brieven van Paulus werden geschreven en verspreid.

De brieven van Paulus zijn vandaag de dag niet beter te begrijpen.

Petrus zegt vervolgens dat onkundige en onstandvastige mensen Paulus' woorden verdraaien.

Als Paulus in zijn brieven onderwijst over het Woord van God, is het dan niet logisch dat Petrus bepleit om niet onwetend of onstandvastig te zijn als het gaat om het Woord van God?

Het enige Woord van God dat ze hadden was wat Jesjoea onderwees en in praktijk bracht, en wat er in het Oude Testament staat.

Het Nieuwe Testament was er nog niet... het was nog niet samengesteld.

Maar toch waren er mensen die dachten dat Paulus iets anders onderwees in deze zaken van de Wet ... ze verdraaiden zijn woorden over Gods Wet ... en daarom noemde Petrus hen wetteloze mensen.

Heeft Paulus de Wet van God in zijn brieven echt veranderd of afgeschaft?

Petrus waarschuwt ons streng om zulke mensen niet te geloven, het leidt tot vernietiging.

Hij zegt dat we zulke mensen niet moeten geloven, en noemt ze normloze (wetteloze) mensen.

Maar is Paulus dan een pleitbezorger voor het houden van de Wet?

Uiteraard is het houden van de Wet het tegenovergestelde van wetteloosheid.

Blijkbaar moeten wij kiezen hoe we ons leven willen leven ... Moeten we verlangen naar wetteloosheid, of naar een leven met de Wet?

Er zit niets tussenin.

Voordat we de brieven van Paulus onderzoeken, gaan we verder met het historische verslag van het boek Handelingen.

In Handelingen 8 vinden we dat Paulus daar instemde met de onwettige executie van Stefanus, in de valse aanname dat Christus de Wet van God veranderde...

Handelingen 8:1

En Saulus stemde in met zijn dood ...

Omdat Paulus het eens was met de steniging van Stefanus, moet hij misleid en overtuigd zijn geweest van het valse getuigenis dat Jesjoea de door Mozes opgeschreven Wet van God veranderde.

Vanwege dit valse getuigenis, ontstond er onmiddellijk een strijd tegen elke volgeling van Jesjoea.

Handelingen 8:1-3

En er ontstond op die dag een grote vervolging tegen de gemeente die in Jeruzalem was; en zij werden allen verspreid over de landstreken van Judea en Samaria, behalve de apostelen. En godvrezende mannen droegen Stefanus samen naar het graf en bedreven grote rouw over hem. En Saulus begon de gemeente te verwoesten: hij ging de huizen binnen, sleepte mannen en vrouwen mee en leverde hen over in de gevangenis.

Vergeet niet dat de Joden dit moesten doen, als ze geloofden dat Christus de Wet van God had veranderd.

Deuteronomium 13 gebiedt hen om ten strijde te trekken tegen zulke leraren.

Daarom is het nogal verwarrend voor hen die geloven dat Christus de Wet van God veranderde, want de eerste 14 jaar maakt de Schrift alleen maar melding van Joden, die tot de Messias komen.

Het is onmogelijk dat een Jood een Messias accepteert, die volgens Deuteronomium 13 onacceptabel is.

Dat kunnen ze niet. God zei dat ze dat niet mochten.

Vraag een willekeurige Jood vandaag, of het vanuit de Profeten acceptabel is dat de Messias onderwijst dat Gods Wet is veranderd.

Het antwoord zal altijd nee zijn. Het is zelfs onmogelijk.

Daarom geloven zoveel Joden niet dat Jesjoea de Messias is,

Niet omdat Christus de Wet van God echt veranderde, maar omdat velen leren dat Hij dat deed.

Ze moeten die versie van de Messias verwerpen. God draagt hen dat op.

Deuteronomium 13 was altijd al de toets voor de ware Messias.

Moeten we geloven dat God de Joden in Deuteronomium 13 verbied om een leraar te accepteren die onderwijst tegen Mozes, om vervolgens een Messias te sturen die onderwijst tegen Mozes? En dat God vervolgens Paulus stuurt, om verder te onderwijzen tegen dat wat Mozes schreef?

Natuurlijk niet...

Daarom bleef Jesjoea zeggen dat hij enkel onderwees wat de Vader al had gesproken.

Jesjoea zei dat hij niet Zijn eigen woorden sprak, maar enkel de woorden van de Vader, wat in feite overeenkomt met wat Deuteronomium 13 zegt.

Daarom waren de aanklagers van Stefanus, die beweerden dat Christus de Wet van God veranderde, in feite valse aanklagers.

Dus is er sinds de steniging van Stefanus een oorlog, geleid door Paulus, tegen de volgelingen van Christus, vanwege dit valse begrip dat Jesjoea de Wet van God veranderde.

Wat denk je dat Christus moet doen?

Hij moet daar een einde aan maken.

Als we verder lezen in Handelingen 9, dan ontdekken we dat Jesjoea een einde maakt aan de door Paulus geleide vervolging van de gelovigen.

Vanwege het ingrijpen van Jesjoea, Hij openbaarde Zichzelf aan Paulus, zien we dat Paulus de waarheid gaat begrijpen.

Dus, de volgelingen van Christus werden vervolgd vanwege de valse overtuiging dat Jesjoea de Wet van God veranderde, gebaseerd op valse getuigenissen, die leidden tot de steniging van Stefanus.

Paulus leidde deze oorlog tegen de gelovigen, overeenkomstig Deuteronomium 13.

Jesjoea stopte de vervolging van de gelovigen door Paulus, omdat de vervolging was gebaseerd op de verkeerde veronderstelling dat Jesjoea wat Mozes schreef zou hebben veranderd.

Als gevolg hiervan, begint de bediening van Paulus en gaat hij erop uit om zowel Joden als Grieken het Woord van God te prediken.

Hoe denk je dat er werd gereageerd op de verandering van Paulus om Christus te volgen, in plaats van de volgelingen van Christus te vervolgen?

Je kunt je de verbazing van de vrienden van Paulus voorstellen, die met hem op een lijn hadden gestaan.

Handelingen 9:21

En allen die het hoorden, waren buiten zichzelf en zeiden: Is dit niet degene die in Jeruzalem hen die deze Naam aanriepen, uitroeide, en die daarom hier gekomen is om hen geboeid naar de overpriesters te brengen?

Vergeet niet dat velen, op basis van de valse getuigenissen en geruchten, op grond waarvan Stefanus werd veroordeeld, nog steeds de dachten dat de volgelingen van Jesjoea geloofden en onderwezen, dat de door Mozes opgeschreven Wet van God was veranderd.

Jesjoea corrigeerde Paulus en zette hem op het rechte spoor, maar vele anderen, die ooit Paulus volgden bij deze vervolging, waren nog steeds misleid over het onderwijs van Christus.

Dus wilden ze Paulus doden, want ze zagen hem als een verrader.

Volgens velen van hen overtrad Paulus nu ook Deuteronomium 13.

Handelingen 9:23

En toen er veel dagen verlopen waren, beraadslaagden de Joden om hem te doden,

Handelingen 9:29

En hij sprak vrijmoedig in de Naam van de Heere Jezus; ook sprak en redetwistte hij met de Griekssprekenden, maar die probeerden hem te doden.

Vanaf dit moment, gaat Paulus verder met een missie om het Woord van God te verspreiden, en te getuigen dat Jesjoea inderdaad de geprofeteerde Messias was en is.

Handelingen 13:14

En zij gingen vanuit Perge *het land* door en kwamen in Antiochië in Pisidië; en zij gingen op de dag van de sabbat de synagoge binnen en gingen *daar* zitten. En na het voorlezen van de Wet en van de Profeten lieten de hoofden van de synagoge tegen hen zeggen: '*Mannenbroeders, als er bij u een woord van bemoediging voor het volk is, spreek dan*'.

Paulus ging vervolgens de Messias en het Woord van God prediken, en de heidenen smeekten hem om meer op de volgende Sabbat ...

Merk hier op, dat de heidenen hier de Sabbat houden.

Handelingen 13:42

En toen de Joden weggegaan waren uit de synagoge, drongen de heidenen erop aan dat op de volgende sabbat dezelfde woorden tot hen gesproken zouden worden.

Paulus kwam voortdurend in aanraking met vervolging, en werd op een gegeven moment zelfs gestenigd. Ze probeerden hem nog steeds te stenigen op basis van Deuteronomium 13.

We zullen hier straks meer toelichting op geven, maar het is duidelijk dat men nog steeds dacht dat hij onderwees dat Mozes was veranderd.

Handelingen 14:19-20

Maar er kwamen Joden uit Antiochië en Ikonium, die de menigten overtuigden; en zij stenigden Paulus en sleepten *hem* de stad uit, omdat zij dachten dat hij dood was. Maar toen de discipelen hem omringd hadden, stond hij op en ging de stad in, ...

Nu komen we aan bij Handelingen 15-16, waar Paulus ook aanwezig is. In deze studie gaan we ervan uit dat je ons onderwijs over Handelingen 15 hebt bekeken. Als je die studie nog niet hebt bekeken en getoetst, dan raden we je aan dit nu doen.

Onthoud, in Handelingen 15:20 wordt geconcludeerd dat de bekeerde heidenen zich eerst moeten richten op 4 geboden van Mozes, die te maken hebben met de heidense tempelgewoonten van de zonnegodcultus... en daarna de rest van Mozes zouden leren op de Sabbat. In hoofdstuk 13 zagen we dat de heidense bekeerlingen dit al deden, zelfs vóóordat Paulus was aangekomen.

Handelingen 15:21

Want Mozes heeft van oude tijden af in elke stad *mensen* die hem prediken, want hij wordt elke sabbat in de synagogen voorgelezen.

Van de heidenen in Galatië werd niet verwacht dat ze alles wat Mozes had geschreven zomaar konden toepassen.

De drie hoofdpunten die we uit Handelingen 15 moeten begrijpen zijn:

- 1) Probeer de Wet van God niet te houden voor redding, het is een onmogelijke last om te dragen.
- 2) Probeer dat wat Mozes schreef niet te houden voordat je afstand hebt gedaan van de heidense tempelgewoonten uit de zonnegodcultus. Wordt alleen een volgeling van de ene ware God en kom bij het geloof.
- 3) Nadat je jezelf hebt toegewijd aan de ene ware God, kan je beginnen om Zijn wegen te leren, door elke Sabbat de geschriften van Mozes te lezen, niet voor redding, maar als de manier om je geloof uit te leven vanwege je redding.

Nogmaals, als je Handelingen 15 nader wilt bestuderen, dan moedigen we je aan om de volgende studie te bekijken: "[Handelingen 15: Wetticisme of Gehoorzaamheid](#)".

Paulus gaat verder met zijn onderwijs op de Sabbat.

Handelingen 16:13

En op de dag van de sabbat gingen wij de stad uit, de rivier langs, waar het gebed gewoonlijk plaatsvond; en nadat wij *daar* waren gaan zitten, spraken wij tot de vrouwen die er samengekomen waren.

Het was de gewoonte van Paulus om op de Sabbat te onderwijzen...

Handelingen 17:2

En Paulus ging naar zijn gewoonte bij hen naar binnen en drie sabbatten lang ging hij met hen in gesprek vanuit de Schriften...

Merk op hoe de Sabbat nog steeds duidelijk bestaat, en nog steeds de 7e dag wordt genoemd, die volgens Gods kalender loopt van zonsondergang op vrijdag tot zonsondergang op zaterdag.

Als dit de gewoonte was van Paulus, dan onderwees Paulus bijna elke Sabbat zowel Joden als Grieken in de synagogen.

Dit betekent natuurlijk dat de Grieken elke Sabbat in de synagogen waren, en, volgens Handelingen 15:21 en Mattheüs 23:1-3, nog steeds leerden hoe ze konden toepassen wat Mozes schreef ...

Handelingen 18:4

En hij sprak iedere sabbat in de synagoge en *probeerde* Joden en Grieken te overtuigen.

Laten we samenvatten wat we tot dusver over Paulus weten.

Hij was aanwezig bij de steniging van Stefanus.

Tijdens de rechtszitting, werden zowel Stefanus als Jesjoea vals beschuldigd van het onderwijzen dat de door Mozes opgeschreven Wet van God was veranderd.

Paulus nam deze beschuldigingen aan, geloofde ze, en werd door hen misleid, en leidde een vervolging tegen de volgelingen van Jesjoea.

Jesjoea onderbrak deze vervolging en toonde Paulus de waarheid.

Paulus sluit zich vervolgens aan bij degenen die hij daarvoor vervolgde. Hij begint Jesjoea te volgen.

Dus, degenen die ooit vrienden en collega's van Paulus waren, blijven de gelovigen in Jesjoea, waartoe Paulus nu ook behoorde, vervolgen.

Toch blijft Paulus elke Sabbat in de synagogen het Woord van God onderwijzen aan zowel Joden als Grieken.

Hun grootste probleem met Paulus en de zijnen, is dat Paulus en de andere volgelingen van Christus zogenaamd onderwezen tegen wat Mozes schreef, dus wilden ze ook Paulus doden, en het lukte ze bijna toen ze hem bijna dood stenigden.

Dus gaan we ervan uit dat Paulus vals werd beschuldigd van dezelfde dingen als waar Stefanus en Jesjoea vals van werden beschuldigd; het veranderen van de Wet van God?

Daar werd Paulus inderdaad van beschuldigd, het wordt meerdere malen genoemd in Handelingen.

De eerste keer dat we zo'n directe beschuldiging van het overtreden van Deuteronomium 13 vinden, is in Handelingen 18.

Handelingen 18:12-13

Maar toen Gallio stadhouders van Achaje was, stonden de Joden eensgezind tegen Paulus op en brachten hem voor de rechterstoel. Zij zeiden: Deze *man* haalt de mensen over om God te dienen in strijd met de Wet.

Dus, zoals Paulus indertijd in Handelingen 6 getuige was van de valse beschuldiging van Stefanus, dat Jesjoea de geschriften van Mozes had veranderd, zien we dat zulke beschuldigingen nog steeds een probleem zijn.

Paulus is nog maar net beschuldigd van het onderwijzen tegen wat Mozes schreef, als hij een gelofte doet.

Er wordt vaak gesuggereerd dat de gelofte die Paulus deed, de Nazireeër-gelofte was, die in Numeri 6 wordt uitgewerkt, een publieke verklaring van de hartenwens om de weg van God te volgen.

Handelingen 18:18

En toen Paulus er nog vele dagen gebleven was, nam hij afscheid van de broeders en vertrok vandaar per schip, in gezelschap van Priscilla en Aquila, naar Syrië, nadat hij *zijn* hoofd in Kenchreeën *kaal*geschoren had. Hij had namelijk een gelofte *gedaan*.

Deze gelofte zou hebben gediend als een publiek voorbeeld dat Paulus, dat wat Mozes schreef, niet had verlaten, en dat hij niet onderwees dat Jesjoea de Wet van God veranderde.

We zullen zien dat die gelofte dezelfde rol speelt, als Paulus in Jeruzalem opnieuw wordt beschuldigd van het overtreden van Deuteronomium 13.

Maar waarom vertrok Paulus naar Jeruzalem?

Handelingen 18:20-21

En toen zij hem vroegen langere tijd bij hen te blijven, stemde hij daar niet in toe. Maar hij nam afscheid van hen en zei: Ik moet beslist het komende feest in Jeruzalem vieren, maar ik zal bij u terugkeren, als God het wil. En hij voer weg uit Efeze.

We zien hier duidelijk dat Paulus de feestdagen van Jahweh houdt, die we terugvinden in Leviticus 23.

Als Paulus dan de feestdagen van Jahweh houdt, maar tegelijkertijd onderwijst dat een ieder die ze houdt uit de genade valt en in gebondenheid leeft, wat moeten we daar dan mee?

Valt Paulus uit de genade?

Wil Paulus in gebondenheid leven?

Natuurlijk niet. Nogmaals, velen begrijpen Paulus gewoon verkeerd.

Uiteraard viert Paulus de feestdagen van Jahweh.

Psalm 119:44-45 zegt dat Gods Wet vrijheid is, en geen gebondenheid:

Psalm 119:44-45

Dan zal ik steeds Uw Wet in acht nemen, voor eeuwig en altijd. Ik zal wandelen op ruime *baan*, (vrijheid KJV) omdat ik Uw bevelen gezocht heb.

Kan de Wet van God tegelijkertijd vrijheid en gebondenheid zijn?

Natuurlijk niet.

Als Paulus in Galaten spreekt over Gods Wet en gebondenheid, is dat vanwege de fout dat je de Wet van God voor je redding zou moeten houden, dezelfde misinterpretatie die in Handelingen 15 wordt behandeld.

Wanneer je probeert om de Wet van God te houden voor redding, dan val je inderdaad uit de genade.

Maar het feit dat God ons vraagt om Zijn feestdagen te houden, betekent niet dat we dit moeten doen voor onze redding. We moeten Gods wegen willen wandelen *vanwege* onze redding.

Zie je het verschil?

Paulus houdt Gods feestdagen omdat hij van God houdt en van Zijn wegen houdt.

Trouwens, als Paulus deze dingen doet, en zegt dat hij Hem navolgt, zouden wij dan misschien niet moeten navolgen wat Paulus deed (1 Korinthe 11:1)?

We zullen later in deze serie ingaan op Kolossenzen 2:16, maar denk je echt dat Paulus onderwees tegen de feestdagen van God, maar ze toch zelf hield?

Dan zou Paulus ofwel een huichelaar ofwel een schizofreen zijn.

Dus zien we dat Paulus wordt beschuldigd van het overtreden van Deuteronomium 13, door te onderwijzen dat de door Mozes geschreven Wet van God was veranderd.

Te midden van deze beschuldigingen, kon Paulus ofwel zeggen dat de beschuldigingen correct waren, en dat hij geloofde dat de Wet van God was veranderd, of dat de beschuldigingen inderdaad vals waren, zoals Handelingen 6 en 7 verklaart dat ze vals waren bij Stefanus en Jesjoea.

Hij mag kiezen over de verandering van de Wet van God, het is waar of onwaar. Er is geen tussenweg.

Hoe denk je dat Paulus op zijn beschuldigers reageerde?

We weten hoe Petrus en de andere apostelen reageerden:

Nou, als we de uitleg van het hedendaagse christendom moeten geloven, dan kunnen we stellen dat de beschuldigingen over Paulus waar zijn, dat de Wet van God *is* veranderd ... ondanks dat dit in strijd is met Handelingen 6, waarin we leren dat zulke beschuldigingen vals zijn.

Maar omdat deze studie over Paulus, en wat hij geloofde en leerde gaat ...willen we de waarheid van deze zaak onthullen.

In Handelingen 21 zien we dat Paulus opnieuw wordt beschuldigd dat hij onderwijst dat wat Mozes had geschreven was veranderd.

Handelingen 21:18-24

De volgende dag ging Paulus met ons naar Jakobus. En al de ouderlingen waren daar gekomen. En nadat hij hen gegroet had, verhaalde hij tot in bijzonderheden wat God door zijn bediening onder de heidenen gedaan had. En toen zij *dat* gehoord hadden, prezen zij de Heere en zeiden tegen hem: U ziet, broeder, hoeveel duizenden Joden er zijn die geloven; en zij zijn allemaal ijveraars voor de Wet. Men heeft hun over u verteld dat u alle Joden die onder de heidenen *wonen*, leert afvallig te worden van Mozes, doordat u zegt dat zij de kinderen niet moeten besnijden en ook niet moeten wandelen overeenkomstig de gebruiken *van de Wet*. Wat staat *ons* nu *te doen*? Het is beslist noodzakelijk dat heel de menigte samenkomt, want zij zullen horen dat u gekomen bent. Doe

daarom wat wij u zeggen. Wij hebben vier mannen die een gelofte gedaan hebben. Neem die bij u, reinig u samen met hen en betaal voor hen de kosten *van de offers*, zodat zij zich het hoofd kunnen laten scheren en allen kunnen weten dat er niets *waar* is van wat hun over u verteld is, maar *dat* u *zo* wandelt dat u ook zelf de Wet in acht neemt.”

Paulus kan niet tegelijkertijd voor als tegen Mozes onderwijzen.

Laten we deze verzen uit Handelingen 21 eens samenvatten.

- 1) Paulus wordt beschuldigd van het verlaten van Mozes
- 2) Jakobus vindt dat zorgelijk.
- 3) Jakobus biedt een oplossing aan.
- 4) Jakobus zegt dat Paulus anderen zou moeten helpen met hun gelofte. Nogmaals, dit is waarschijnlijk een Nazireeërgelofte, die we vinden in Numeri 6, en die aangeeft dat de Wet van God volledig is geschreven op iemands hart.

Bovendien zegt Jakobus dat de beschuldigingen tegen Paulus, dat hij anders onderwijst dan Mozes, NIET WAAR zijn.

Dat zou al genoeg moeten zijn.

Tenzij we willen beweren dat Jakobus het fout heeft, en de Bijbel het dus fout heeft, moeten we begrijpen dat Jakobus, als ouderling in de raad van Jeruzalem, zegt dat Paulus alles wat door Mozes is geschreven onderwijst en in praktijk brengt.

Jacobus laat het daar niet bij.

Jakobus zegt, dat het onderwijzen en doen wat Mozes schreef, de juiste wandel is.

Dat betekent dat het niet doen van wat Mozes schreef een onjuiste wandel is.

Dus als iemand iets anders onderwijst dan Mozes, dan is dat onjuist, en wordt daarmee chaos geleerd.

Dit is in overeenstemming met wat Jakobus net heeft gezegd!

Nu zou je kunnen zeggen dat Paulus alleen werd beschuldigd dat hij Joden onderwees, dat de geschriften van Mozes waren veranderd, en dat dit niets te maken heeft met de bekeerde heidenen.

Die verklaring werkt bij de meeste mensen, omdat de meesten geloven dat wat Mozes schreef alleen werd geschreven voor de Joden.

Het probleem met die uitleg is dat God zei dat de hele door Mozes geschreven Wet van God, voor iedereen geldt.

Hier zijn slechts een paar voorbeelden:

Numeri 15:16

Eén Wet en één bepaling geldt voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft.

Numeri 15:29

Voor de ingezetene onder de Israëlieten, en voor de vreemdeling die in hun midden verblijft: één Wet geldt voor u, voor hem die zonder opzet *zonde* doet.

Numeri 9:14

En wanneer er een vreemdeling bij u verblijft, moet *ook* hij het Pascha voor de HEERE (JHWH) houden. Volgens de verordening van het Pascha en de bepaling ervan, zo moet hij het houden. Voor u geldt één verordening, zowel voor de vreemdeling als voor de ingezetene van het land.

Leviticus 24:22

Voor u geldt één recht, zowel voor de vreemdeling als voor de ingezetene, want Ik ben de HEERE, uw God.

Er is duidelijk geen verschil tussen de geboren Israëliet en de door geloof geënte Griek.

Heeft Paulus niet een aantal keren gezegd, dat er geen verschil is tussen Joden en heidenen, dat we allemaal hetzelfde lichaam zijn?

Als we allemaal hetzelfde lichaam zijn, met hetzelfde hoofd, dat is Christus, dan volgen we allemaal dezelfde instructies.

Er is één Wet voor iedereen.

Dus, als in Handelingen 21 staat dat Paulus alles van Mozes aan de Joden onderwees, dus dat er niets is veranderd, dan moet hij dat ook leren aan de bekeerde heidenen, dat onderwijst Mozes immers, anders zou Paulus zichzelf tegenspreken.

Paulus kan niet zeggen dat hij Mozes onderwijst, die zegt dat bekeerde heidenen dezelfde Wet moeten volgen, en dan zeggen dat de heidenen diezelfde Wet niet hoeven te volgen.

Mozes schrijft dat de heidenen dezelfde Wet moeten volgen, en Paulus zegt dat hij onderwijst en doet wat Mozes schreef.

Er is geen andere manier.

De enige reden dat de meeste leraren en het hedendaagse christendom dit niet begrijpen, is misleiding door de overtuiging, dat wat Mozes schreef, alleen voor de Joden was.

Dit kan natuurlijk niet zo zijn omdat Mozes duidelijk, vele malen, schreef, dat er geen verschil is tussen Joden en heidenen, dat er één Wet is voor iedereen!

Paulus schreef hetzelfde, en hij zei dat hij alles onderwees wat Mozes schreef.

Daarmee worden al veel valse overtuigingen over wat Paulus leerde nietig verklaard, maar we zijn net begonnen.

We moeten nu begrijpen, op grond van wat de Bijbel leert, en niet wij:

- 1) Jesjoea werd vals beschuldigd dat Hij onderwees dat wat Mozes schreef was veranderd.
- 2) Stefanus werd vals beschuldigd dat Hij onderwees dat wat Mozes schreef was veranderd.
- 3) Paulus werd (en wordt nog steeds) vals beschuldigd dat Hij onderwees dat wat Mozes schreef was veranderd.

Misschien denk je...

Maar Paulus onderwees heel duidelijk dat wat Mozes schreef was veranderd.

Nee, dat deed hij niet.

Paulus zei dat hij dat niet deed, en Petrus, een andere getuige, zei dat Paulus moeilijk te begrijpen is in dergelijke zaken.

Dus ja, het wordt moeilijk om dit allemaal te laten kloppen met de brieven van Paulus, maar het is niet onmogelijk.

Je kunt aandragen dat Handelingen 21 het misschien verkeerd heeft.

Dat lijkt de makkelijkste uitweg, maar er is nog veel meer te bestuderen over Paulus.

Ten aanzien van Handelingen 21, zullen sommigen proberen een tegenstelling te vinden, en suggereren dat Jacobus Paulus verkeerd begreep, door te wijzen op het volgende vers.

Handelingen 21:25

Maar wat de heidenen betreft die geloven, hebben wij geschreven en goedgevonden dat zij niets dergelijks in acht hoeven te nemen, behalve dat zij zich moeten wachten voor afgodenoffers, voor bloed, voor het verstikte en voor ontucht.

Hier wordt verwezen naar het decreet in Handelingen 15. We willen nogmaals verwijzen naar de studie over Handelingen 15, maar we geven een kort overzicht, waar het in dit vers om gaat.

In eerste instantie lijkt het of de gelovige heidenen zich enkel aan deze vier geboden moeten houden.

Dat is natuurlijk niet logisch, want liegen, moord, overspel, enz. zijn nog steeds overtredingen van de Wet van God, en dus zonde.

Dus dienen deze vier instructies in eerste instantie een specifiek doel, nog voordat heidenen beginnen te leren over de andere geboden.

Laten we de context die ons bij vers 25 brengt eens samenvatten.

- 1) Paulus werd beschuldigd van het niet onderwijzen van de Torah (Mozes) aan de Joden.
- 2) Hierover zei Jakobus dat deze beschuldigingen VALS waren, en hij zei dat Paulus JUIST wandelde (wat duidelijk betekent dat als je juist wil wandelen in je geloof, je doet wat Mozes schreef).

3) Als je Mozes kent, dan zul je beseffen dat de Wet ook voor heidenen geldt als ze tot geloof komen, één Wet voor iedereen (zie Numeri 15:16).

Dat brengt ons bij de vraag waarom het decreet van Handelingen 15 (Galatië) opnieuw wordt genoemd in Handelingen 21, suggererend dat de heidenen zich niet moeten houden aan wat Mozes schreef.

Allereerst zijn deze 4 geboden van Mozes, dus ook op het eerste gezicht klinkt het niet logisch...

Het zou hetzelfde zijn als dat we zouden zeggen: *"we vertelden de heidenen dat ze Mozes niet moeten houden, maar in plaats daarvan zeiden we, houd Mozes"*.

Dat is toch niet logisch?

Dus waarom gaf Jakobus de bekeerde heidenen de vier geboden, die afkomstig waren van Mozes?

We moeten de situatie en de context begrijpen.

Onmiddellijk na het decreet in Handelingen 15:20, vinden we in Handelingen 15:21, dat van de heidenen werd verwacht dat ze Mozes zouden leren (dus toepassen).

Maar waarom werden deze 4 geboden als eerste gegeven aan de gelovigen in Galatië?

Waarom moet iemand eerst deze vier geboden van Mozes begrijpen, vóórdat hij de rest van Mozes kan leren op de Sabbat?

Waarom wordt de Joden niet hetzelfde verteld?

Omdat de Joden niet hetzelfde culturele probleem hadden als de Galaten.

Wat is dan het probleem?

Nou, het helpt als we Galaten lezen, toch?

In Galaten zien we dat de Besnijdenis Partij de Galaten in de war brengt met de overtuiging dat ze gered worden door zich te laten besnijden (wetticisme, redding door werken).

Deze fout onder de mensen van Galatië wordt overal in de Galatenbrief terug gevonden.

Velen denken dat Paulus fel ageert tegen de Wet, omdat hij tegen het houden van de Wet in het algemeen is, maar hij is er tegen dat mensen de Wet onterecht houden voor hun redding.

Dat betekent dat we de Wet van God moeten houden uit gehoorzaamheid, als de juiste manier om rechtvaardig te leven, maar niet om erdoor te worden gered.

Denk hier even over na.

De Galaten zijn allemaal besneden, en hen is verteld dat ze gered zijn op basis van deze valse doctrine.

Ze zouden waarschijnlijk doen, wat elke samenleving die de valse god heidense zonnegod aanbidt zou doen, teruggaan naar de aanbedding van hun oude goden, in combinatie met het aanbidden van Jahweh.

Waarom zou dat fout zijn, het is in hun samenleving de normaalste zaak van de wereld om meerdere goden te aanbidden.

En wat dan nog? Ze waren nu toch zeker gered, ze waren besneden. Zodra je gered bent, ben je toch voor altijd gered?

Ze zijn nu besneden, en nu kunnen hun oude goden opnieuw aanbidden, net als vroeger.

Tenminste, dat is wat ze geloofden.

Hoe dan ook, de Galaten gingen TERUG naar de gebruiken van de valse zonnegod, dat vinden we in Galaten 4. Ze gingen terug naar de dagen en tradities, die zich verder hebben ontwikkeld tot de feesten die wij kennen als Kerstmis en Pasen, en Paulus noemt dat gebondenheid ...

Galaten 4:8-11

Maar destijds, toen u God niet kende, DIENDE U hen die van nature GEEN GODEN zijn; en nu u God kent, ja wat meer is, door God gekend bent, hoe *kunt* u WEER TERUGKEREN naar de zwakke en arme grondbeginselen, die u WEER van voren af aan WILT DIENEN? U houdt zich aan dagen, maanden, tijden en jaren. Ik vrees voor u dat ik mij misschien tevergeefs voor u heb ingespannen.

Zie je dat ze terugkeerden naar hun oude goden, die eigenlijk geen goden zijn?

Ze keerden terug naar die goden, en vielen daardoor terug in de gebondenheid van dergelijke manieren.

Dus, hiermee hebben we ons antwoord op Handelingen 15 en Handelingen 21.

Het kernpunt van de Wet van God vinden we in Deuteronomium 6; God is Eén.

Deuteronomium 6:4-9

Luister, Israël! De HEERE (Jahweh), onze God, de HEERE (Jahweh) is één! Daarom zult u de HEERE (Jahweh), uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.

Dit gedeelte kennen we als het Sjema.

Het betekent gewoon horen en gehoorzamen.

Voordat we kunnen horen en gehoorzamen, moeten we weten dat God Eén is, dat er geen andere God is, en dat er geen andere rechtvaardige instructies zijn om te volgen dan de instructies van Jahweh.

Als ze zouden terugkeren naar de manieren van de valse zonnegoden, dan zouden de Galaten falen.

De Galaten FAALDEN om de basisprincipes van het Sjema te begrijpen.

We moeten alleen Gods instructies volgen, dus vertelde Jacobus de heidenen in Galatië niet meteen om alles te doen wat Mozes schreef, simpelweg omdat de Galaten ook nog zonnegoden aanbaden.

Ze moesten eerst af van de zonnegod verering, en de vier geboden die ze kregen, waren het begin van dat proces.

Het volgende punt van Jacobus was dan ook, dat ze de rest van Mozes later zouden leren, op de Sabbat in de synagogen.

Ter verduidelijking, de 4 geboden, uit Handelingen 15:20 die opnieuw worden genoemd in Handelingen 21, waren een oproep aan de Galaten om de tempel prostitutie en de tempeloffers te verlaten, die bij de aanbidding van de zonnegod hoorden. DAN, als ze dat doen, DAN kunnen ze Mozes leren en volgen (Handelingen 15:21). Tot die tijd is er GEEN enkele REDEN om hen te gebieden Mozes te gehoorzamen, omdat ze nog steeds de zonnegoden aanbaden.

Zodra ze de zonnegoden achter zich laten, kunnen ze Mozes elke Sabbat leren (Handelingen 15:21).

Er is geen enkele andere uitleg mogelijk.

Paulus en Jakobus zeiden dat ze alles onderwezen wat Mozes schreef, en Mozes schreef dat de heidenen precies dezelfde Wet van God moesten houden.

Dus het is niet zo dat de heidenen slechts vier geboden moesten leren en doen, ze kregen slechts vier geboden om te leren en te doen vóórdát ze zelfs ook maar konden overwegen om de rest te leren ...

Het is veel makkelijker te begrijpen als we de context erbij betrekken.

Laten we verder gaan met Handelingen 21.

Hierna, voltooide Paulus de gelofte, die Jakobus hem aanraadde. Bedenk dat Jakobus Paulus had aangeraden om deze vier mannen te helpen met de gelofte, om te bewijzen dat hij alles onderwees wat Mozes schreef en dat ook in praktijk bracht ... dat hij juist wandelde.

Werkte dat?

Helemaal niet.

Waarschijnlijk tot ontzetting van Paulus en Jakobus, kwamen de Joden nog steeds bij Paulus met de beschuldiging dat hij Deuteronomium 13 overtrad.

Handelingen 21:27-28

Toen de zeven dagen ten einde liepen, zagen de Joden uit Asia hem in de tempel en brachten heel de menigte in verwarring. Zij sloegen de handen aan hem en schreeuwden: Mannen van Israël, kom helpen! Dit is de man die overal iedereen onderwijs geeft *dat indruist* tegen het volk, tegen de Wet en tegen deze plaats. Bovendien heeft hij ook nog Grieken in de tempel gebracht en deze heilige plaats ontheiligd.

In Handelingen 22 komen we een godvrezend man tegen, die leefde volgens wat Mozes schreef, omdat de Joden hem een goed getuigenis gaven ...

Handelingen 22:12

En een zekere Ananias, een godvrezend man, die leefde volgens de Wet en met een goed getuigenis van alle Joden die daar woonden,

In Handelingen 23:3 gebruikt Paulus de Wet van God om zichzelf te verdedigen, als hij opnieuw wordt beschuldigd dat hij Deuteronomium 13 overtreedt.

We moeten daarbij wel zeggen, dat Paulus zichzelf blijft verdedigen tegen beschuldigingen dat hij anders onderwees dan wat Mozes schreef, terwijl hij gewoon had kunnen zeggen: "*Ja, het is waar!*"

Als de beschuldigingen waar zouden zijn, hoefde hij zich niet te verdedigen. Dat is gezond verstand.

Handelingen 23:3

Toen zei Paulus tegen hem: God zal ú slaan, witgepleisterde wand! Zit u hier om een oordeel over mij uit te spreken overeenkomstig de wet, en geeft u bevel, tegen de Wet in, mij te slaan?

In Handelingen 23:4, wordt Paulus opnieuw beschuldigd van het overtreden van Mozes, maar deze keer is Paulus het met hen eens, dat hij verkeerd heeft gehandeld op basis van de woorden van Mozes.

Handelingen 23:4-5

En zij die daarbij stonden, zeiden: Scheldt u de hogepriester van God uit? Toen zei Paulus: Ik wist niet, broeders, dat hij hogepriester is; want er staat geschreven: U mag geen kwaad spreken van de leider van uw volk.

Toen zei Paulus: "*Ik wist niet, broeders, dat hij hogepriester is; want er staat geschreven: U mag geen kwaad spreken van de leider van uw volk.*"

Let op dat Paulus niet zei dat Mozes was afgeschaft. Net zoals Handelingen 21 bewijst, gaat Paulus verder om alles te onderwijzen en te doen wat Mozes schreef.

Alsof Paulus al niet genoeg is beschuldigd van het niet onderwijzen van alles wat Mozes schreef, houdt Paulus een laatste pleidooi van zijn verdediging voor het aangezicht van zijn aanklagers.

Handelingen 24:13-14

En zij kunnen ook niets bewijzen van datgene waarvan zij mij nu beschuldigen. Maar dit erken ik voor u: dat ik volgens die Weg die zij sekte noemen, op die manier de God van de vaders dien, en dat ik alles geloof wat er in de Wet en in de Profeten geschreven staat.

Je zou denken dat als Paulus de Joden en Grieken echt iets anders zou onderwijzen dan Mozes, ze dat dan zouden moeten bewijzen.

Zijn aanklagers zouden dan gewoon als bewijs Galaten moeten lezen toch?

Galaten zou moeten bewijzen dat Paulus anders onderwees dan Mozes, kenden zijn aanklagers de brief aan de Galaten niet?

Of hebben we de brieven van Paulus, zoals Petrus aangaf, dusdanig verkeerd begrepen, dat zelfs degenen die probeerden te bewijzen dat Paulus onderwees dat Mozes was veranderd, dezelfde brieven, die we daar vandaag voor gebruiken, toen al niet wisten te gebruiken.

Paulus zei dat hij alles geloofde dat is geschreven in de Wet en de Profeten; dat zou betekenen dat Paulus ook Mozes geloofde, toen hij schreef dat er één Wet is voor iedereen en dat er geen verschil is tussen Jood en Griek.

Merk ook op dat Paulus verwijst naar de "sekte van de Weg." Dat was een veel voorkomende uitdrukking die verwees naar degenen die de weg van God volgden, die beschreven staat in het Woord van God. In de dagen van Paulus verwees dat altijd naar wat Mozes schreef.

Daarom zei Jesjoea dat Hij de weg, de waarheid, het leven, het licht en de vrijheid is.

Het is misschien de moeite waard om je te beseffen dat al deze termen werden gebruikt voor de Wet.

En dan is het niet verwonderlijk dat Jesjoea Zichzelf het Woord van God noemt (Openbaring 19:13).

Dat is omdat Jesjoea onderwees en praktiseerde wat Mozes schreef.

De Bijbel verklaart zichzelf, en houdt het simpel.

Om ons onderzoek van Handelingen af te sluiten, zien we dat Paulus zelfs aan het einde nog zegt, dat hij onderwees wat Jesjoea vertelde uit de Wet van Mozes en de Profeten

Handelingen 28:23

En nadat zij voor hem een dag vastgesteld hadden, kwamen er velen naar de plaats waar *hij* verbleef. Hij legde het Koninkrijk van God aan hen uit en getuigde *ervan*, en hij probeerde hen, van 's morgens vroeg tot de avond toe, zowel uit de Wet van Mozes als uit de Profeten, te bewegen tot het geloof in Jezus.

Nu gaan we beginnen om Paulus te onderzoeken in zijn eigen brieven.

Als Paulus echt de Wet van God onderwees en praktiseerde, zoals het boek Handelingen bewijst, dan zou het op zijn minst een aantal keer zichtbaar moeten zijn in zijn brieven.

In Romeinen 2:13 zegt Paulus dat niet degenen die enkel maar de Wet van God horen, worden gerechtvaardigd, maar degenen die de Wet van God doen.

Romeinen 2:13

Niet de hoorders van de Wet zijn immers rechtvaardig voor God, maar de daders van de Wet zullen gerechtvaardigd worden.

Vergeet de brief van Jacobus niet, hij zei hetzelfde:

Jakobus 1:22-25

En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf. Als iemand immers een hoorder van het Woord is en geen dader, lijkt hij op een man die het gezicht waarmee hij geboren is, in een spiegel bekijkt, want hij heeft zichzelf bekeken, is weggegaan en is meteen

vergeten hoe hij eruitzag. Hij echter die zich in de volmaakte wet verdiept, die van de vrijheid, en daarbij blijft, die zal, omdat hij niet een vergeetachtig hoorder geworden is, maar een dader van het werk, zalig zijn in wat hij doet.

Jakobus 2:18-20

Maar *nu* zal iemand zeggen: U hebt geloof en ik heb werken. Laat mij *dan* uw geloof zien uit uw werken en ik zal u uit mijn werken mijn geloof laten zien. U gelooft dat God één is *en daar* doet u goed *aan*. Maar ook de demonen geloven *dit*, en zij sidderen. Maar wilt u weten, o nietig mens, dat het geloof zonder de werken dood is?

Vers 26

Want zoals het lichaam zonder geest dood is, zo is ook het geloof zonder de werken dood.

Dus, had Jakobus het over dezelfde Wet van God waar ook Paulus naar verwijst? Vanzelfsprekend!

Jakobus is een enorm probleem voor theologen, die proberen om de Wet van God weg te redeneren, door te beweren dat de werken die Jakobus in hoofdstuk 2 noemt, niets te maken hebben met de Wet van God.

Het zou gewoon gaan om goede daden, die mensen doen voor anderen, buiten de Wet van God om.

Dit gaat natuurlijk voorbij aan de Wet van vrijheid, die in dit verband wordt genoemd in Jakobus 1:22-25, en een direct citaat is uit dezelfde Wet van vrijheid, vermeld in Psalm 119:44-45, de Wet waarvan wordt gezegd dat ze voor eeuwig en altijd blijft bestaan.

In feite is het nu een goed moment om Psalm 119 helemaal door te lezen, dus als je dat wilt doen, kun je deze studie nu even pauzeren en overwegen om het langste hoofdstuk in de hele Bijbel te lezen, en te bekijken of jouw perspectief op de Wet van God overeenkomt met het Bijbelse perspectief, dat van God.

In Romeinen 3:31 arriveren we bij een zeer interessante uitspraak van Paulus.

Romeinen 3:31

Doen wij dan door het geloof de Wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de Wet.

Daar heb je het. Als wij tot geloof komen, wordt de Wet van God niet nutteloos. In plaats daarvan, moeten we ons eraan vast houden, haar hoog houden en de Wet van God bevestigen ... het Griekse woord *hístemi* omvat deze betekenissen.

Laten we de definitie van Strong's eens lezen voor het woord dat Paulus gebruikt voor de Wet van God:

Hestemi – Strong's Grieks 2476

1) veroorzaken of maken dat iets staat, plaatsen, stellen, zetten

a) bieden, klaarstaan, [opzetten]

1) in de nabijheid van anderen, te midden, voor rechters, voor leden van het Sanhedrin;

2) plaatsen

b) stevig maken, vaststellen

1) zorgen dat een persoon of ding op zijn plaats blijft staan

2) staan, intact houden (van een familie, een koninkrijk), veilig ontsnappen

3) een ding vestigen, zorgen dat het staat

- a) handhaven of voortzetten van autoriteit of kracht van iets
- c) iets in balans zetten of plaatsen
- 2) staan
- a) er bij of vlakbij staan
- 1) stoppen, stilstaan, onbeweegbaar staan, ferm staan
- a) van de fundering van een gebouw
- b) staan
- 1) veilig doorgaan, onbeschadigd staan, klaar staan en voorbereid zijn
- 2) standvastig zijn
- 3) kwalitatief, iemand die niet aarzelt, niet toegeeft

Tot nu toe, ziet het er niet naar uit dat de brieven van Paulus in tegenspraak zijn met wat we begrepen uit onze lezing van Handelingen.

Romeinen 6:15

Wat dan? Zullen wij zondigen omdat wij niet onder de Wet maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!

Als zonde het overtreden is van de Wet van God (1 Johannes 3:4), dan lijkt het erop dat genade en het volgen van Gods instructies in Zijn Wet, in tegenstelling tot wat velen aannemen, niet onverenigbaar zijn.

De uitleg dat genade en Gods Wet met elkaar in tegenspraak zijn, is te wijten aan een verkeerd begrip van het voorgaande vers, vers 14.

We gaan later op dat vers in, maar Paulus wist blijkbaar al dat vers 14 verwarrend zou zijn, zodat hij zichzelf verduidelijkt in vers 15.

Ironisch genoeg, wordt vers 15 nauwelijks aangehaald als vers 14 wordt geciteerd, omdat die meestal voldoet aan hun theologie.

We kennen verschillende verzen van Paulus, waarin hij Mozes citeert uit Deuteronomium 24, om te onderwijzen over de geboden rondom het huwelijk.

Romeinen 7:2

Want de gehuwde vrouw is door de wet gebonden aan de man zolang hij leeft. Als de man echter gestorven is, is zij ontslagen van de wet *die haar aan de man bond*.

1 Korinthe 7:10-11

Maar de gehuwden beveel ik – niet ik, maar de Heere – dat een vrouw niet zal scheiden van *haar man*, – en als zij toch gaat scheiden, moet zij ongehuwd blijven of zich met *haar man* verzoenen – en dat een man zijn vrouw niet zal verlaten.

1 Korinthe 7:39

Een vrouw is door de wet gebonden, zolang haar man leeft. Als haar man echter ontslapen is, is zij vrij om te trouwen met wie zij wil, *maar alleen in de Heere*.

Als Mozes niet meer relevant is, waarom haalt Paulus dan teksten uit Deuteronomium 24 aan?

Paulus leerde ook dat we moeten weten wat zonde is, door het tegenover de Wet van God te plaatsen. Dit wil niet zeggen dat de Wet van God zonde is, maar dat het overtreden van de Gods Wet zonde is.

Romeinen 7:7

Wat zullen wij dan zeggen? Is de Wet zonde? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen dan door de Wet. Ik zou immers ook niet geweten hebben dat begeerte *zonde was*, als de Wet niet zei: U zult niet begeren.

Dus, tegen de Wet van God onderwijzen, is hetzelfde als anderen onderwijzen om te zondigen. We kunnen niet van twee walletjes eten. We kunnen niet tegen Gods geboden en tegelijkertijd tegen de zonde onderwijzen.

De zonde haten is hetzelfde als de Wet van God liefhebben.

Zeggen dat zonde slecht is, is zeggen dat de Wet van God goed is.

Dit brengt ons bij het volgende punt van Paulus over Gods Wet.

Romeinen 7:12

Zo is dan de Wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.

Als de Wet van God goed is, waarom zou die dan zogenaamd veranderen?

Als ze rechtvaardig was, waarom is dat dan zogenaamd veranderd?

Als ze heilig is, of apart gezet, wat verandert dan de definitie van heilig of apart zetten?

Paulus zegt nogmaals dat de Wet van God goed is.

Romeinen 7:16

En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de Wet bij dat zij goed is.

Paulus zegt niet alleen dat de Wet van God goed is, maar hij verheugt zich er ook in.

Romeinen 7:22

Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de Wet van God.

Je verheugen in de Wet van God is natuurlijk niets nieuws...het was er ook al vóór het kruis.

Psalm 1:2

Maar die zijn vreugde vindt in de Wet van de HEERE (Jahweh) en Zijn Wet dag en nacht overdenkt.

Psalm 40:9

Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw Wet draag Ik diep in Mijn binnenste.

Psalm 119:70

Hun hart is zo ongevoelig als vet, maar ik verblijd mij in Uw Wet.

Psalm 119:77

Laat Uw barmhartigheid over mij komen, dan zal ik leven, want Uw Wet is mijn bron van blijdschap.

Psalm 119:92

Als Uw Wet niet mijn bron van blijdschap geweest was, dan was ik in mijn ellende vergaan.

Psalm 119:174

HEERE (Jahweh), ik verlang naar Uw heil; Uw Wet is mijn bron van blijdschap.

Is de Wet van God jouw bron van blijdschap? ...of vlucht je ervan weg?

Paulus gaat verder door te zeggen dat degenen die naar de Geest zijn, de Wet van God liefhebben, maar degenen die de Wet van God haten, hun vlees volgen, en God niet kunnen behagen.

Romeinen 8:5-8

Immers, zij die naar het vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees, maar zij die naar de Geest zijn, de dingen van de Geest. Want het bedenken van het vlees is de dood, maar het bedenken van de Geest is leven en vrede. Immers, het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich namelijk niet aan de Wet van God, want het kan *dat* ook niet. En zij die in het vlees zijn, kunnen God niet behagen.

Het houden van de Wet van God is het vervullen van het gebod om God en anderen lief te hebben.

Romeinen 13:8

Wees niemand iets schuldig dan elkaar lief te hebben; want wie de ander liefheeft, heeft de Wet vervuld.

Romeinen 13:10

De liefde doet de naaste geen kwaad. Daarom is de liefde de vervulling van de Wet.

Galaten 5:14

Want de hele Wet wordt in één woord vervuld, *namelijk* hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Dit komt natuurlijk rechtstreeks uit wat Mozes schreef als de Wet van God...

Herinner je het Sjema nog, dat we eerder noemden?

Deuteronomium 6:5

Daarom zult u de HEERE (Jahweh), uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht.

En ook,

Leviticus 19:18

U mag geen wraak nemen of een *wrok* koesteren tegen uw volksgenoten, maar u moet uw naaste liefhebben als uzelf. Ik ben de HEERE (Jahweh).

Jesjoea onderwees precies hetzelfde toen de Farizeeën en Schriftgeleerden Hem testten om vast te stellen of Hij volgens Deuteronomium 13 onderwees... natuurlijk slaagde Hij met vlag en wimpel.

Mattheüs 22:34-40

Toen de Farizeeën gehoord hadden dat Hij de Sadduceeën de mond gesnoerd had, kwamen zij bijeen. En een van hen, een wetgeleerde, vroeg om Hem te verzoeken: Meester, wat is het grote gebod in de Wet? Jezus zei tegen hem: U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.

Zie je dat onze Heer onderwijst dat de HELE Wet en Profeten gaan over het liefhebben van God en anderen?

Dat betekent dat elk gebod betrekking heeft op God liefhebben of anderen liefhebben.

Daarom zei Paulus dat het doen van de Wet van God de vervulling is van anderen liefhebben.

We moeten God of anderen niet op onze eigen manier willen liefhebben (1 Johannes 5:2-3)... God heeft het in Zijn Woord heel duidelijk uitgelegd.

Als wij zelf moeten bedenken hoe we anderen moeten liefhebben, wordt dat een ramp.

Jeremia 17:9

Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen?

We zagen in Handelingen dat Paulus nog steeds de feestdagen van de HEER houdt, en dat hij Joden en Grieken onderwijst om alles te houden wat Mozes schreef.

Dus, schrijft Paulus dat ook in zijn brieven?

Jazeker, dat doet hij.

Paulus onderwijst dezelfde 7 dagen van ongezuurde broden, die we vinden in Leviticus 23.

1 Korinthe 5:6-8

Uw roem is niet goed. Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt? Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus. Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde *broden* van oprechtheid en waarheid.

En wat is waarheid volgens het Woord van God?

Psalm 119:142 (NBG)

Uw gerechtigheid is gerechtigheid voor eeuwig, en uw Wet is waarheid.

Psalm 119:160

Heel uw woord is de waarheid, al uw rechtvaardige verordeningen zijn voor eeuwig.

We vermoeden, dat voor eeuwig veel langer is dan velen denken. Ik hoop niet dat ze leren dat er ook een einde komt aan eeuwig leven.

De enige manier waarop theologen kunnen afwijzen wat Paulus hier zei over Ongezuurde Broden, is dat hij niet echt meende wat hij zei.

Dat klinkt niet als het beste argument.

In 1 Korinthe 5:12-13, citeert Paulus Mozes opnieuw: Deuteronomium 17:7; 19:19; 22:21, 24; 24:7

1 Korinthe 5:12-13

Het is toch niet aan mij om hen die buiten zijn te oordelen? Oordeelt u *immers* niet *alleen* hen die binnen zijn? Maar hen die buiten zijn, oordeelt God. En doe de kwaaddoener uit uw midden weg.

In 1 Korinthe 6:9-10, haalt Paulus opnieuw Mozes: Leviticus 20.

1 Korinthe 6:9-10

Of weet u niet dat onrechtvaardigen het Koninkrijk van God niet zullen beërven? Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, overspelers, schandknappen, *mannen* die met mannen slapen, dieven, hebzuchtigen, dronkaards, lasteraars en rovers zullen het Koninkrijk van God niet beërven.

Waarom blijft Paulus Mozes citeren als autoriteit, als de geschriften van Mozes, de Wet van God, niet langer enig gezag hebben over een gelovige?

In 1 Korinthe 9: 9-12, citeert Paulus opnieuw de autoriteit van Mozes: Deuteronomium 25:4

1 Korinthe 9:9-12

Want in de Wet van Mozes staat geschreven: U mag een dorsende os niet muilbanden. Bekommert God Zich alleen maar om de ossen? Of zegt Hij *dit* vooral om ons? Jawel, om ons is geschreven dat wie ploegt, in hoop hoort te ploegen, en *dat* wie in hoop dorst, het deel waarop hij hoopt, *hoort te* krijgen. Als wij bij u het geestelijke gezaaid hebben, is het *dan te* veel als wij van u het stoffelijke oogsten? Als anderen aan dit recht over u deelhebben, *waarom* wij niet des te meer? Wij hebben echter van dit recht geen gebruikgemaakt, maar wij verdragen alles, opdat wij geen enkele hindernis opwerpen voor het Evangelie van Christus.

Hier citeert Paulus een gebod van God, vanuit Mozes, en vergroot de kern ervan uit om zijn eigen bediening uit te leggen.

Wanneer de os in het veld werkt, is hij niet gemuilkorfd, zodat hij tijdens het werk voor zichzelf kan zorgen en eten.

Zoals bij al Gods geboden, onderwijst het fysieke ook het geestelijke.

Als Gods arbeiders in het veld Gods Woord zaaien, dan moet ook voor ze worden gezorgd, zodat ze het werk van onze Vader kunnen blijven doen.

Als je dat niet doet, worden de leraren letterlijk genuilkorfd.

Het is een eenvoudig concept, maar Paulus citeert Mozes als autoriteit, en als geschreven gebod.

Als Mozes is afgeschaft of gewijzigd, dan kan Paulus Mozes niet als autoriteit aanhalen in zijn onderwijs, maar we zien dat Paulus dit in veel van zijn brieven wel blijft doen. In feite citeren alle schrijvers van het Nieuwe Testament geschriften uit het Oude Testament, om hun doctrine te bewijzen, net zoals Jesjoea dat deed.

Paulus zegt hetzelfde in 1 Timotheüs 5:18, maar verwijst naar Mozes als de Schrift.

1 Timotheüs 5:18

Want de Schrift zegt: Een dorsende os mag u niet muilbanden, en: De arbeider is zijn loon waard.

Dus, als wat Mozes schreef, door Paulus de Schrift wordt genoemd, dan wordt degenen die onderwijzen dat wat Mozes schreef is veranderd, en niet meer voor ons is, de mond gesnoerd bij de woorden van Paulus in 2 Timotheüs 3:15-16.

2 Timotheüs 3:15-16

en u van jongs af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof dat in Christus Jezus is. Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid,

Als de hele Schrift is geïnspireerd door God, en nuttig is om te leren, om mee te weerleggen, te verbeteren, en op te voeden in de rechtvaardigheid,

En Mozes volgens Paulus de Schrift is,

En dus, als alles wat Mozes schreef is geïnspireerd door God, en nuttig is om te leren, om daarmee te weerleggen, te verbeteren, en op te voeden in de rechtvaardigheid,

Zou Leviticus 11 daar dan ook onder vallen ... of Leviticus 23 ... of de vele andere instructies, die theologen in de prullenbak hebben gegooid, omdat ze niet meer nuttig zouden zijn, of een instructie tot rechtvaardigheid ...?

Vergeet niet dat Johannes zei dat we rechtvaardigheid nog steeds in praktijk moeten brengen...

1 Johannes 2:29

Als u weet dat Hij rechtvaardig is, dan weet u dat ieder die de rechtvaardigheid doet, uit Hem geboren is.

1 Johannes 3:7

Lieve kinderen, laat niemand u misleiden. Wie de rechtvaardigheid doet, is rechtvaardig, zoals Hij rechtvaardig is.

Nogmaals, tenzij Paulus zichzelf tegenspreekt, omdat hij een schizofreen is of een leugenaar, onderwijst Paulus dat iedereen die beweert tot geloof te zijn gekomen, alles moet doen wat Mozes schreef.

In 1 Korinthe 9:21, zegt Paulus dat hij niet vrij is van de Wet van God.

1 Korinthe 9:21

Voor hen die zonder de Wet zijn, *ben ik geworden als zonder de Wet – hoewel niet zonder de Wet van God, want ik sta onder de Wet van Christus – om hen te winnen die zonder de Wet zijn.*

Hij zegt ook dat hij onder de Wet van Christus staat, terwijl Christus zei dat hij alleen deed en onderwees wat de Vader zei, en dat Hij niets van Zichzelf deed, zodat Paulus terecht de Wet van God gelijkstelt aan Wet van Christus, want ze zijn helemaal hetzelfde.

Dit is helemaal logisch als we beseffen dat Christus alleen maar onderwees en deed wat Mozes schreef.

In 2 Korinthe en 1 Timotheüs citeert Paulus Mozes opnieuw als autoriteit, uit Deuteronomium 19:15

2 Korinthe 13:1

Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan.

1 Timotheüs 5:19

Neem tegen een ouderling geen beschuldiging aan, tenzij er twee of drie getuigen zijn.

In 1 Thessalonicenzen verklaart Paulus dat hij bevelen heeft gegeven op gezag van Christus, waarvan Jesjoea zei dat die gelijk waren aan die van de Vader.

1 Thessalonicenzen 4:2

Want u weet welke bevelen wij u gegeven hebben op gezag van de Heere Jezus. (Jesjoea).

Paulus zegt dat we het evangelie van Jesjoea moeten gehoorzamen. Evangelie betekent ‘goed bericht’. Velen begrijpen het deel van het evangelie dat te maken heeft met de dood, begrafenis en opstanding van Christus, maar begrijpen niet dat het evangelie eigenlijk het hele Woord van God is.

In Hebreëen 4 staat dat ze bij de Sinai hetzelfde evangelie ontvingen als wij. Het is echter verdrietig om te moeten zeggen dat zij het evangelie niet gehoorzaamden door het in geloof te doen, waardoor ze niet in Zijn rust kwamen. Wij krijgen precies dezelfde waarschuwing in Hebreëen 4. Als wij ook falen, krijgen ook wij te horen dat we niet zullen ingaan in de komende rust, de Dag van de HEER.

Paulus geeft hier dezelfde waarschuwing.

2 Thessalonicenzen 1:8

wanneer Hij met vlammend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.

Nogmaals, Paulus zegt dat de Wet van God goed is, als de Wet van God wettig wordt gebruikt. De wettige manier is dat ze ons wijst op onze zonden, zodat we zullen weten hoe niet te zondigen, en rechtvaardig te leven.

De verkeerde manier is de Wet van God gebruiken als poging daarmee je redding te verdienen, dat is niet mogelijk.

1 Timotheüs 1:8

Maar wij weten dat de Wet goed is, als men die wettig gebruikt,

In Titus citeert Paulus opnieuw de geboden die Mozes schreef, als een nog steeds geldende autoriteit in het leven van een gelovige. In Titus 2:9 verwijst Paulus naar Deuteronomium 15:12-18.

Titus 2:9

Vermaan de slaven dat zij hun eigen meester onderdanig zijn *en* dat zij hun in alles welbehaaglijk zijn, zonder tegen te spreken,

In Titus 2:14, zegt Paulus dat we ijverig moeten zijn in goede werken, en plaatst dat tegenover wetteloosheid, waarvan we zijn verlost bij het kruis. Zo worden we verlost in onze wetteloosheid, om te leven naar de Wet.

Natuurlijk, en het zou vanzelfsprekend moeten zijn, is wetteloosheid het tegenovergestelde van rechtvaardigheid. Welke van de twee hoort bij een leven in geloof?

Titus 2:14

Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.

Tot slot komen we bij de brief aan de Hebreeën. Niemand weet zeker wie de schrijver is en velen beweren dat het Paulus was. Of het nu wel of niet klopt, voor het doel van deze serie gaan wij ervan uit dat Paulus de brief schreef.

In Hebreeën 8:4 lezen we een zeer interessante uitspraak over Christus, in de context dat Hij onze Hogepriester in de hemelse gewesten is.

Hebreeën8:4

Want als Hij op aarde zou zijn, zou Hij niet eens priester zijn, omdat er *hier* priesters zijn, die volgens de Wet gaven offeren.

Er wordt vaak beweerd dat de Wet is afgeschaft, op grond waarvan de Levieten het op aarde priesters zijn. Dat kan natuurlijk niet zo zijn, omdat Hebreeën 8:4 zegt dat Jesjoea geen Hogepriester kan zijn op aarde, omdat de Wet stelt dat de Levieten het Aardse Priesterschap vervullen.

Als de Wet is afgeschaft, is er toch geen belemmering voor Christus om op aarde Hogepriester te worden? Het zou gewoon mogelijk zijn.

Jesjoea kan geen Hogepriester zijn op aarde, als de Wet nog steeds intact is.

Dat is alleen maar logisch.

We hopen dat we in deze studie duidelijk hebben kunnen maken dat het niet mogelijk is dat Paulus tegen de Wet van God onderwees.

Dat Paulus hetzelfde voorbeeld van de Wet van God wilde onderwijzen en doen als Jesjoea onze Messias wandelde en onderwees.

We beseffen dat deze uitleg waarschijnlijk veel vragen zal opwerpen, als je ooit geloofde dat Paulus leerde dat de Wet van God was veranderd.

We willen je vragen om met ons verder te gaan, als je nog steeds bereid bent om je geloof te toetsen, zoals ook wij alles blijven toetsen.

In de volgende studies in deze serie onderzoeken we hoe en waar Paulus wordt verward op het gebied van de Wet van God, en we laten ook zien dat Paulus, hoewel hij slechts één Wet van God leerde, ook naar andere wetten verwijst, die alleen duidelijk worden door de context.

Als die zaken zijn verhelderd, gaan we de brieven van Paulus stuk voor stuk onderzoeken, en laten we zien hoe elk vers dat zogenaamd onderwijst tegen de Wet van God, overeenkomt met de Paulus die we in deze studie lieten zien.

In feite zullen we vaak ontdekken dat veel verzen van Paulus, die zogenaamd onderwijzen tegen de Wet van God, in werkelijkheid blijken te onderwijzen in de Wet van God.

Vergeet niet dat er geen tegenstrijdigheden staan in de Schrift. Als iemand na deze studie nog steeds concludeert dat Paulus onderwijst dat de Wet van God is veranderd, uit dezelfde valse beschuldigingen, die tegen Stefanus en Jesjoea werden geuit.

Als je nog steeds gelooft dat Paulus leerde dat de Wet van God is veranderd, dan negeer je wat Jacobus in Handelingen 21 over deze kwestie zegt, als hij Paulus verdedigt, en zegt dat hij wandelt volgens wat Mozes schreef.

Als je nog steeds gelooft dat Paulus leerde dat de Wet van God is veranderd, dan uit je dezelfde beschuldigingen waartegen Paulus zich verdedigde in het boek Handelingen.

Zelfs in zijn brieven doet Paulus dezelfde pro-wet uitspraken, die we vinden in geweldige hoofdstukken als Psalm 119.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)